ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 9ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2607
ΤΡΙΤΗ
29
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1959
Τιμή φύλλου Δραχ. 1,50

Ἡ Διάσκεψις τῶν Τεσσάρων ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου θὰ συνέλθῃ τὴν 16ην Μαΐου

Κύρια θέματα τῆς συζητήσεως ἀφοπλισμὸς καὶ γερμανικὸν

ΑΝΤΙΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ 16η Μαΐου 1960, θεωρεῖται ὡς ἡ πλέον πιθανὴ ἡμερομηνία διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου διασκέψεως κατόπιν τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν δυτικῶν ἡγετῶν καὶ τοῦ κ. Κροῦστσεφ.

Εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν προέβη χθὲς ὁ ἐπὶ τοῦ Τύπου γραμματεὺς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου κ. Χάγκερτυ, ὁ ὁποῖος προσέθεσεν, ὅτι ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ φαίνεται συμφωνῶν διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως τὴν προαναφερθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναφέρεται ἐκ νέου, ὅτι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν ὑπὸ τῶν τριῶν δυτικῶν ἡγετῶν ἐν συνεχείᾳ τῶν ἤδη διεξαγομένων συνεννοήσεων διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χέρτερ, ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Γκέϊτς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας κ. Μὰκ Κόουν θὰ μεταβοῦν σήμερον εἰς Αὐγούσταν τῆς Γεωργίας, ἵνα ἐκθέσουν εἰς τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ τὰς ἐξελίξεις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἐφημερὶς «Φρὰνς Σουὰρ» γράφει, ὅτι ἡ διάσκεψις ἀνωτάτου ἐπιπέδου Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως θὰ πραγματοποιηθῇ καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις τὴν 16ην προσεχοῦς Μαΐου, ἤτοι δύο ἡμέρας μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς διασκέψεως τῶν πρωθυπουργῶν τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας, ἡ ὁποία ἀρχίζει εἰς Λονδῖνον τὴν 4ην Μαΐου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν.

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρβίλ, ὁμιλῶν χθὲς ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου διάσκεψιν μετὰ τοῦ κ. Κροῦστσεφ θὰ ἐξετασθοῦν κυρίως τρία θέματα ἤτοι ὁ ἀφοπλισμός, αἱ σχέσεις Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ τὸ γερμανικὸν πρόβλημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαγραφομένην προοπτικὴν ὁ κ. Μυρβίλ ἐτόνισεν ὅτι ἀντιμετωπίζει μὲ ρεαλισμὸν καὶ μὲ περιωρισμένην αἰσιοδοξίαν τὰ γεγονότα καὶ ὅτι τὸ λογικώτερον θὰ ἦτο νὰ ἀναμένῃ τὰς περιωρισμένα μόνον ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Μυρβίλ προσέθεσεν, ὅτι δὲν γνωρίζει τί ἀκριβῶς θὰ συμβῇ μὲ τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιλυθῇ ὡς πρόβλημα, χωρὶς νὰ θιγοῦν τὰ δικαιώματα τῶν δυτικῶν καὶ ὅ τι, κατὰ τὴν γνώμην του τόσον ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὅσον καὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως θὰ ἐπιτευχθοῦν τὸ ὀλιγώτερον ὡρισμέναι πρακτικαὶ συμφωνίαι.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἀναφερόμενος εἰς τὸ ΝΑΤΟ, ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Γαλλία πιστεύει, ὅτι ἡ ἀμυντικὴ αὐτὴ ὀργάνω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Ζωηροτάτη εἶναι ἡ ἀπήχησις τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου ὅπως φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ (ἀποτελοῦν μέρος τοῦ πολιτικοῦ του προγράμματος) θέμα τῆς στοργῆς ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ, διὰ παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς γέροντας ἀγρότας. Πλὴν τῶν πολιτικῶν, τὸ συζητοῦν ἤδη καὶ οἱ οἰκονομολόγοι. Δηλώσεις, σχόλια, ἄρθρα, μελέται ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἤδη μετεβλήθη εἰς ἐθνικόν. Τονίζεται ὅτι ἡ παροχὴ ἔστω καὶ στοιχειώδους συντάξεως εἰς τοὺς παρήλικας θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα ν' αὐξήσῃ κατὰ 600 ἑκατομμύρια δραχμῶν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς ὑπαίθρου, πλὴν τοῦ ὅτι θὰ τὴν τονώσῃ ψυχικῶς, διότι εἶναι μέγα γεγονὸς διὰ τὸν γέροντα ἀγρότην νὰ αἰσθάνεται ὅτι δὲν εἶναι μόνος, ἀλλὰ ἔχει εἰς τὸ πλευρόν του τὴν Πολιτείαν, καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην νά... καπνίσῃ διὰ ἐλεημοσύνης. Καὶ τονίζεται ἀκόμη ὅτι τὸ ποσὸν πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ὄχι διὰ μετατοπίσεως ἀπὸ ἄλλας ἡλικίας τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ ἔθνους, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνισχυομένου μὲ γενικόν τινα πόρον. Ἂς ἀναμείνωμεν, ὅμως, τὴν συγκεκριμένην πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων, ὅστις θὰ δώσῃ πρακτικὴν μορφὴν εἰς τὴν ὡραίαν καὶ ἱστορικήν του πρότασιν.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἡ σύλληψις ἐντὸς 24 ὡρῶν τῶν ἐπηρεασμένων ἀπὸ τὴν ταινίαν «Ριφιφὶ» διαρρηκτῶν τοῦ κεντρικοῦ ὑαλοπωλείου τῆς πόλεώς μας ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἐπιτυχίαν τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, τὸ ὁποῖον διακρίνεται διὰ τὴν μεθοδικότητα καὶ ἀποτελεσματικότητα τῶν ἐνεργειῶν του. Ἡ πόλις εἶναι πραγματικὰ ἥσυχος ἔχουσα τοιαύτην ἀστυνομίαν.

ΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ

Παρὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Τριανταφυλλάκου μᾶς ἐκοινοποιήθη ἀπάντησίς του πρὸς ἐφημερίδα τοῦ Βόλου ἡ ὁποία εἶχεν ἀναδημοσιεύσει πληροφορίαν μας σχετικῶς μὲ τὴν κακὴν στεγανότητα τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν. Εἰς τὴν ἀπάντησιν ἀναφέρεται ὅτι πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας ὁ διευθυντὴς τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας κ. Μισεντζῆς —ὁ ὁποῖος, πράγματι, ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ ὑποδείξεις του θὰ ἐφαρμοσθοῦν τὸ ταχύτερον καὶ ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ καταβάλλεται μεγαλυτέρα προσοχή.

ΕΛΛΑΣ—ΠΟΛΩΝΙΑ

Δὲν ἐνεκαινιάσθη «νέα πολιτικὴ» εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰς ἀνατολικὰς χώρας—λέγει «ἁρμοδία» ἀνακοίνωσις ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναθέσεως εἰς τὴν Πολωνίαν κατασκευῆς τοῦ δευτέρου ἐργοστασίου ζακχάρεως εἰς Ἑλλάδα—ἀλλά, ἁπλῶς, ἡ σύμβασις αὕτη εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς «καλῆς θελήσεως», τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἤδη διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι μία πολὺ καλὴ ἐκδήλωσις, διότι ἔναντι τοῦ ἐργοστασίου ζακχάρεως ἡ Πολωνία θὰ εἰσαγάγῃ γεωργικὰ προϊόντα μας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην ἀγορῶν.

ΤΑ ΑΡΝΑΚΙΑ

Ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῶν Χριστουγέννων:

Διαμαρτυρόμενοι ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν εἶχον συγκεντρωθῇ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸν «ἀγρὸν τῶν ποιμένων», πλησίον τῆς Βηθλεέμ, ὅπου ἔψαλον τὰ κάλαντα καὶ ἔψησαν ἀμνοὺς εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἡ εἴδησις τῆς γεννήσεως τοῦ Θεοῦ ἀνηγγέλθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τοὺς ποιμένας.

Μεταβαλλόμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς ...διαμαρτυρομένους, ἵνα διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ἰδέαν νὰ ἐγκατασταθοῦν... ὀβελίαι πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς γεννήσεως «τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ»...

ΤΟ ΕΛΑΤΟΝ

Ἐφέτος Χριστούγεννα χωρὶς ἔλατον, διότι δὲν εἶχε δρομολόγιον ἐγκαίρως τὸ Σουηδικὸν ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκόμιζε τὸ δῶρον τῆς Σβένσκα Λίνιε. Ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀθήνας ἔκαμαν Χριστούγεννα χωρὶς τὸ δημοτικὸν ἔλατον—ἀλλὰ δι' ἄλλην αἰτίαν. Ἐπειδὴ ἐκεῖ τὸ εἶχε δωρήσει ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἑταιρία, ἡ ὁποία ἐζήτησε νὰ τοποθετήσῃ ἰδικήν της φωτεινὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἡ ἀστυνομία— καλῶς πράττουσα—ἀπηγόρευσε τελείως τὸ στήσιμον τοῦ δένδρου. Καὶ ἔτσι δὲν ἐμάθαμεν τί εἴδους διαφήμισις θὰ ἐτοποθετεῖτο. Μήπως... τῆς κυρίας Κάλλας καὶ τῆς κυρίας Ρίντλ—μπέργερ;

Η ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΧΘΟΦΟΡΟΥ

Προσβολὴ τοῦ Συντάγματος, τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου δικαίου

ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

Κατετάραξε τὴν κοινωνίαν μας ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν «ΗΜΕΡΑΝ» εἴδησις ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπεισόδιον τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων, κατὰ τὸ ὁποῖον, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, εἰς ἀχθοφόρος ὑπεχρεώθη νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ πρόσθετον ἀστυφύλακα, γονυπετῶν καὶ ἀσπαζόμενος τὰ ὑποδήματά του.

Ἀλλὰ καὶ προεκάλεσε τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ἤδη, κατόπιν παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν κ. Στυλ. Μπούτη, ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Παππᾶς ἤρχισε προανακριτικὴν ἐξέτασιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως. Ἐπίσης, ἀπὸ διοικητικῆς πλευρᾶς, ἐνεργεῖ προανάκρισιν ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Καραμπούλης, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ διευθυντοῦ κ. Ψαρρᾶ, κατόπιν καὶ ἐνδιαφέροντος ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀσφαλείας καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Περὶ τοῦ ζωηροῦ ἀντικτύπου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἡ δημοσιογραφικὴ ἀποκάλυψις τοῦ πρωτοφανοῦς ἐπεισοδίου, μαρτυρεῖ τὸ ἀκόλουθον σχόλιον τῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «ΕΘΝΟΣ», εἰς τὸ χθεσινόν της φύλλον:

«Ἐρωτᾶται: μὲ ποῖον δικαίωμα ὁ κ. ἀστυνόμος ἐσκηνοθέτησε μίαν τέτοιαν «παράστασιν», ποὺ θὰ ἐταίριαζε μόνον εἰς χώραν ἡμιβάρβαρον; Μὲ ποῖον δικαίωμα ὁ κ. ἀστυνόμος ἐθέσπισεν αὐτοβούλως «ποινὴν» καὶ τὴν ἐπέβαλεν εἰς ἕνα πολίτην διὰ νὰ τὸν κατεξευτελίσῃ, χωρὶς κἂν τὸ πταῖσμα του νὰ εἶναι ἰδιαιτέρως βαρὺ ἢ θρασύ; Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως καὶ θὰ ἐπιβάλῃ παραδειγματικὰς κυρώσεις διὰ τὴν ἀνήκουστον κατάχρησιν Ἐξουσίας, ποὺ δικαίως ἐξεγείρει τὸ δημόσιον αἴσθημα, ὄχι μόνον εἰς τὰς Πάτρας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία, ἐπὶ τέλους, δὲν εἶναι Σαουδικὴ Ἀραβία διὰ νὰ διαπράττωνται τοιοῦτοι ἐξοργιστικοὶ σατραπισμοί».

Ἐπίσης ὁ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΤΥΠΟΣ» ἔγραψεν:

«Ἡ ἀνατριχιαστικὴ αὕτη, πρωτοφανὴς διὰ τὸν αἰῶνα μας, καταρράκωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ σκληρότητα ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Κράτος. Ὁ ἐμπνευσθεὶς καὶ ἀποτολμήσας τὸ ἔγκλημα νὰ στιγματισθῇ παραδειγματικῶς. Διότι ταπεινώσεις καὶ ἐξευτελισμοὶ αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐνθυμίζουν Μεσαίωνα καὶ καθεστῶτα στυγνῆς δουλείας. Καὶ διότι σημαίνουν ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ὄργανα, ποὺ ποδοπατοῦν ἀδίστακτα Σύνταγμα καὶ νόμους καὶ προσβάλλουν βαθύτατα τὸν Τόπον».

Τὸ ἐπεισόδιον, κατεβλήθη προσπάθεια νὰ παρασταθῇ ὡς «ἀσήμαντον» ἢ καὶ «ἀστεῖον». Οἱ ἀναμιχθέντες εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην, προφανῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συλλάβουν τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐπεισοδίου, συνεπείᾳ ἀδρανείας τοῦ αἰσθητηρίου νεύρου των ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου.

Διότι, τί ἦτο τὸ ἐπεισόδιον, ἐὰν ἔλαβε χώραν ἀκριβῶς ὅπως περιεγράφη; Ἦτο ἐπιβολὴ ποινῆς ἰδίας ἐπινοήσεως. Τοῦτο, ὅμως, ἀντίκειται εἰς βασικὰς διατάξεις καὶ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν καθιερωμένων ἀρχῶν τοῦ δικαίου.

Κατὰ τὸν ἡμέτερον νομοδιδάσκαλον Ἠλιόπουλον, ποινὴ εἶναι «κακόν, ὑπὸ τῆς Πολιτείας, διὰ νόμου ἐπιβαλλόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστοῦ καταγιγνωσκόμενον κατὰ τοῦ παραβάτου». Δηλαδή, ἡ ποινὴ πρέπει νὰ προβλέπεται ὑπὸ Νόμου καὶ νὰ ἐπιβάλλεται μόνον ὑπὸ δικαστοῦ, οὐδενὸς δὲ ἄλλου, ἄλλως ὑπάρχει κατάχρησις ἐξουσίας.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει, ὅτι «ἀδίκημα δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ἰσχύοντος πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως». Καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁρίζει, ὅτι δὲν καταγιγνώσκεται ποινή, εἰμὴ μόνον ὅταν ὁρίζεται ρητῶς διὰ νόμου. Ἤτοι, ἀκόμη καὶ ὁ ἁρμόδιος πρὸς ἐπιβολὴν ποινῶν δικαστὴς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κινηθῇ ἐντὸς τῶν ρητῶς ὁριζομένων καὶ νομίμων ποινῶν, μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ ἐπινοήσῃ τοιαύτας ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως.

Αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ δικαίου «οὐδεμία ποινὴ ἄνευ νόμου»), ὡς ἀναφέρει εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Κώδικος ὁ Στάϊκος (σελ. 8), «κατεκτήθη δι' ἀγώνων καὶ ποταμῶν αἵματος τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν τυράννων του φεουδαρχῶν καὶ χωροδεσποτῶν, οἵτινες, διὰ τῶν πιστῶν δούλων ὀργάνων των, ἐδίκαζον τοὺς πολίτας κατὰ τὴν φρενοτροπίαν των». Ὁ δὲ Γερμανὸς νομοδιδάσκαλος Μέζγκερ, εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν του (σελ. 75) ἀποκαλεῖ ταύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου «παλλάδιον τῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου».

Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ ἀσημάντου ἢ ἀστείας παρονυχίδος. Διότι, οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς οἱονδήποτε νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς τῆς ἰδικῆς του ὀρέξεως εἰς οἱονδήποτε, ἔστω καὶ εἰς ἕνα ταπεινὸν ἀχθοφόρον...

Διὰ ταῦτα, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἀρξαμένη διπλῆ ἀνάκρισις θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον της, μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος τῆς ὑποθέσεως, πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Δύο πράγματα σχετικῶς ὀφείλομεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς διαστάσεις. Πρῶτον, ὅτι εἰς τὴν πλευρὰν τῶν ἐνδεχομένων παραβατῶν δὲν βλέπομεν τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ ἕνα ἢ δύο ἄτομα, τῶν ὁποίων ἡ συμπεριφορὰ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν λαμπρὰν καὶ πολιτισμένην παράδοσιν τοῦ Σώματος, συνεπῶς κάμνομεν ἐξατομίκευσιν καὶ ἀπομόνωσιν τοῦ περιστατικοῦ. Δεύτερον, ὅτι εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ θύματος, ἀντιθέτως, κάμνομεν γενίκευσιν, διότι δὲν προσεβλήθη εἰς ἀχθοφόρος (μάλιστα μὲ κεκοσμημένον ποινικὸν μητρῶον, ὡς λέγεται), ἀλλὰ εἰς πολίτης, συνεπῶς δὲν βλέπομεν τὸ ἄτομον, ἀλλὰ τὴν ὁλότητα.

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

Τὸ ἐπεισόδιον, περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται, ἔλαβε χώραν, ἐν λεπτομερείαις, ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἀστυφύλαξ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ 2ου ΚΤΕΛ («πρόσθετος») κ. Σταθόπουλος ἀντελήφθη, περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, τὸν ἀχθοφόρον κ. Σπυρ. Ζαχουλίτην νὰ ὁδηγῇ ταξιδιώτην, κρατῶν καὶ τὴν βαλίτσαν του, εἰς τὸ ταξὶ τοῦ κ. Χαριλάου Τζουμέρκα, ὅστις εἶχε καὶ ἄλλους ἐπιβάτας δι' Ἀθήνας. Ἐνῷ δὲ ἐζήτει τὰ στοιχεῖα τοῦ σωφὲρ καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ἵνα ὑποβάλῃ μήνυσιν ἐπὶ παρανόμῳ μεταφορᾷ ἐπιβατῶν, ἐλογομάχησε μετ' αὐτοῦ ὁ ἀχθοφόρος, ὅστις καὶ τοῦ ἀπηύθυνε χυδαίαν ἐξυβριστικὴν φράσιν. Τότε ὁ πρόσθετος ἀστυφύλαξ συνέλαβε τὸν ἀχθοφόρον καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ Α' ἀστυνομικὸν τμῆμα.

Ἐκεῖ, κατὰ τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ζαχουλίτη, οὗτος ἐζήτησε συγγνώμην, ἀλλὰ ὁ «πρόσθετος» δὲν ἔκρινε τὴν ἐντὸς τοῦ τμήματος αἴτησιν ὡς ἱκανοποιοῦσαν αὐτόν, διότι ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του ὡς «ἐξευτελισθέντα» ἐνώπιον τῶν σωφὲρ τῆς πλατείας καὶ ἄλλου κοινοῦ, διὰ τοῦτο καὶ εἶπε πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ τμήματος κ. Κυριακόπουλον, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῦ ζητηθῇ δημοσίᾳ συγγνώμη, ἄλλως οὗτος «δὲν ἔχει μοῦτρα νὰ ἐμφανισθῇ στὴν πιάτσα». Ὁπότε ὁ κ. διοικητὴς—πάντοτε κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ζαχουλίτη—ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως οὗτος συνοδευθῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐπεισοδίου διὰ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖ συγγνώμην.

Κατὰ τὴν ἐκδοχήν, ὅμως, ἀστυνομικῶν ὀργάνων, δὲν ἐτέθη ζήτημα συγγνώμης διὰ δημοσίας δηλώσεως, ἀλλὰ ἁπλῶς ὁ Ζαχουλίτης ὡδηγήθη εἰς τὴν πλατεῖαν ἵνα ὑποδείξῃ ποῖοι ἄλλοι σωφὲρ μεταβαίνουν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ κομίστρῳ. (Ἡ τοιαύτη ἐκδοχὴ πάσχει, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὁ πρόσθετος ἀστυφύλαξ δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ τοῦ ὑποδείξουν ἄλλοι τοὺς τυχὸν παραβάτας ὁδηγούς, ἀφοῦ ἡ ὑπηρεσία του, δι' ἣν καὶ ἀμείβεται, εἶναι νὰ τοὺς καταλαμβάνῃ ὁ ἴδιος ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἔχει δὲ μακρὰν ὑπηρεσίαν, ὥστε νὰ γνωρίζῃ καλῶς ποῖοι ὁδηγοὶ συνήθως ἐκτελοῦν τὸ δρομολόγιον πρὸς Ἀθήνας εἰς τρόπον νὰ τίθεται ζήτημα παρακολουθήσεως μόνον, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὁ Ζαχουλίτης, ἐργαζόμενος ἐπίσης μονίμως εἰς τὴν πλατεῖαν Συμμάχων ὡς ἀχθοφόρος τῶν ταξιδιωτῶν, γνωρίζει καλῶς πάντας τοὺς ὁδηγοὺς καί, ἐὰν ἤθελε νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὴν δίωξιν τῶν παραβατῶν, ἠδύνατο νὰ κατυνομάσῃ τούτους, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη, ἐκτιθέμενος μάλιστα, νὰ τοὺς δακτυλοδεικτήσῃ). Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σκηνὴ τῆς γονυκλισίας εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ αἰτήσεως συγγνώμης ἔλαβε χώραν καὶ ΟΥΔΕΙΣ ἀπετόλμησε νὰ τὴν διαψεύσῃ.

Παρίσταντο εἰς τὴν σκηνήν, πλὴν τοῦ προσθέτου ἀστυφύλακος καὶ τοῦ ἀχθοφόρου ὁ συνοδεύσας τοῦτον ἐκ τοῦ τμήματος ἀστυφύλαξ κ. Παπαδόπουλος, ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος κ. Κυριακόπουλος καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ κ. Λιβάνης.

Κατὰ μίαν ἐκδοχήν, ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος εὑρέθη συμπτωματικῶς ἐκεῖ, κατόπιν ἐπιθεωρήσεως «σκοπιᾶς» καὶ συναντήσεώς του μετὰ τοῦ ἀρχιφύλακος, ὁ ὁποῖος ἐξετέλει περιπολίαν καὶ οὐδόλως εἶχεν ἀναμι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Σημειώνει ὕφεσιν ἡ διένεξις μεταξὺ Ἰρὰκ καὶ Περσίας

Ο ΣΑΧΗΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΓΑΜΗΛΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ

ΤΕΧΕΡΑΝΗ. Ὁ Σάχης τῆς Περσίας προήδρευσε χθὲς τὴν ἑσπέραν συνεδριάσεως τοῦ περσικοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸς ἐξέτασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Περσίας καὶ Ἰράκ.

Ὁ Σάχης σήμερον θὰ ἀναχωρήσῃ μετὰ τῆς συζύγου του Φαραὰχ εἰς πόλιν τῆς Κασπίας ἵνα διέλθῃ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Ὡς γνωστόν, τὸ ταξίδιον αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ ἑβδομάδος, ἀλλὰ ἀνεβλήθη λόγῳ τῆς καταστάσεως εἰς τὰ σύνορα Ἰράκ καὶ Περσίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Τεχεράνης, ὡς καὶ αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἐπετίθεντο μέχρι τοῦδε δριμύτατα κατὰ τοῦ Ἰράκ, ἤλλαξαν τόνον καὶ ἤρχισαν νὰ συνιστοῦν εἰς τοὺς κατοίκους ὑπομονὴν καὶ συντηρητικότητα. Μία ἐφημερὶς γράφει, μάλιστα, ὅτι ἡ διένεξις μεταξὺ Περσίας καὶ Ἰράκ ἦτο τεχνητή.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΖΩΗ

Μέγαρα στὴ θέσι τῶν πολεμικῶν ἐρειπίων. Λογικὸ σύστημα ἐνοικιοστασίου. Βελτίωσις τῆς λαϊκῆς ζωῆς. Φορολογία τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ» κ. ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΓΝΩΡΙΜΟ τοῦ Λονδίνου προξενεῖ ἐντύπωσι ἐπιβλητικὴ ὁ οἰκοδομικὸς σὲ μοντέρνο τόνο ὀργασμός, ποὺ δίνει στὴν βρετανικὴ πρωτεύουσα μερικὲς χαρωπὲς ἀπόψεις ἀνάμεσα στὰ μαυρισμένα ἀπὸ τὴν πολυκαιρία μάρμαρα καὶ τοῦβλα τῶν παραδοσιακῶν κτιρίων.

Χτίζεται ἕνα νέο Λονδῖνον. Τὰ νέα κτίρια εἶναι πολυώροφα, χάρις εἰς τὶς δυνατότητες τῆς συγχρόνου οἰκοδομικῆς. Καὶ μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα κρυστάλλινα μάτια πρὸς τὸν ὁρίζοντα...

Τὸ Λονδῖνον εἶχε πληγωθῆ καιρίως ἀπὸ τὸν «ἀστραπαῖο» πόλεμο τοῦ Χίτλερ. Ὑπάρχουν ἀκόμη λίγα ἐρείπια, ἰδίως στὴν παρόχθιο περιοχὴ τοῦ Ταμέσεως, πρὸς τὶς ἐμπορικὲς προκυμαῖες, ἀλλ' αὐτὰ ἀνήκουν μᾶλλον σὲ ἰδιωτικὲς ἑταιρίες καὶ ἀποτελοῦν ἐξαίρεσι. Τὸ πλεῖστον τῆς βομβαρδισμένης περιοχῆς ἀνοικοδομήθηκε. Καὶ στὴ θέσι τῶν θαλάμων ἀπὸ λαμαρίνα, ποὺ εἴχ